

АДВЕНТИСТИЧКА МИСИЈА

за млади и возрасни

2026 • ЧЕТВРТО ТРИМЕСЕЧЈЕ • ТРАНСЕВРОПСКА ДИВИЗИЈА

Содржина

На насловната страница: Сè започнало со заедничко верување: на децата им требало адвентистичко училиште обликувано според верата, меѓучовечките односи и целта. Искуството се наоѓа на страница 18.

ФИНСКА

- 4 Наоѓање семејство на улиците на Хелсинки / 3 октомври
- 6 Секој чекор е борба / 10 октомври
- 8 „Промени ми го животот“ / 17. октомври

ХРВАТСКА

- 10 Никога сам / 24. октомври
- 12 Покажи ми ја вистината / 31. октомври
- 14 Пронаоѓање на делот што недостасува / 7. ноември
- 16 Простор за напредок / 14. ноември

ПОЛСКА

- 18 Кога училиштето станува мисионско поле / 21. ноември
- 20 Отворањето на Библијата го отвора срцето / 28. ноември
- 22 Училиштето што стана засолниште / 5. декември

ВЕЛИКА БРИТАНИЈА

- 24 Музика што отвора врати / 12. декември
- 26 Повеќе од музика / 19. декември
- 28 Посветен да служи; Програма на 13-тата сабота: / 26. декември
- 30 Идни проекти на 13-тата сабота
- 31 Извори
- 32. Карта

©2026 General Conference of Seventh-day Adventists • All rights reserved

12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

 = Искуства кои можат да бидат посебно интересни за тинејџерите

Драги водачи на саботната школа,

Џина Вален
уредник на списанието

Ова тримесечје ќе се посветиме на Трансевропската дивизија (TED) која вклучува држави и територии.

Оландски Острови, Албанија, Босна и Херцеговина, Хрватска, Данска, Естонија, Фарски Острови, Финска, Република Ирска, Островот Ман, Џерси, Литванија, Латвија, Црна Гора, Холандија, Северна Македонија, Норвешка, Полска, Србија, Словенија, Шведска, Велика Британија и Јужен Кипар.

Во оваа дивизија живеат 208,3 милиони луѓе, вклучувајќи 91.496 членови на Адвентистичката црква на

седмиот ден. Тоа е сооднос од 1 адвентист на секои 2.276 луѓе.

Како дел од мисионските напори, оваа дивизија избра 4 проекти во четири држави кои ќе ги примат средствата на 13-тата сабота од ова тримесечје, во Финска, Полска, Хрватска и Велика Британија.

Ова тримесечје, мисионското списание „Мисија“ ве води зад сцената во овие четири земји. Ќе може да видите како Бог чудесно дејствува, допирајќи го животот на луѓето и како ги користи за да ги благослови другите.

Вашата поддршка за мисионството е многу важна за единството на црквата.

Ви благодарам што им помагате на членовите на вашата саботно-школска класа да ги запознаат своите духовни браќа и сестри низ целиот свет и што ги охрабрувате да учествуваат во мисионството на црквата преку нивното дарување.

Да се здружиме во исполнувањето на Исусовиот налог.

Од срце, ви посакувам изобилни Божји благослови!

Можности

Даровите на 13-тата сабота ова тримесечје ќе бидат употребени за 4 проекти на Трансевропската дивизија (TED):

- **Основање на мисионски центар за семејствата OIKOS во Хелсинки, Финска.**
- **Проширување на првото адвентистичко основно училиште КОМПАС во Полска, во Подкова Лесна.**
- **Реновирање на зградата на христијанската адвентистичка црква во Загреб, Хрватска.**
- **Обезбедување на мисионски центар Safe-Space2B („Безбеден простор Б) во државните училишта во Англија.**

Наоѓање семејство на улиците на Хелсинки

ФИНСКА / 3. ОКТОМВРИ

Џени

Џени не барала црква тој зимски ден во центарот на Хелсинки – се молела за пријателите.

Само три месеци претходно, таа го започнала своето лично патување на верата. Додека ја чекала мајка си пред лекарската ординација, таа одлучила да се прошета пред амбулантата. Тивко молејќи му се на Бога за христијанска заедница каде што ќе се чувствува прифатена, таа веднаш почувствувала поттик да оди по одредена улица во близина на еден прометен плоштад.

Таа одлука променила сè. Таму Џени запознала мала група од домашната црква на Адвентистите на седмиот ден OIKOS, основана во Хелсинки. Еден од мисионерите ѝ пристапил со неочекувано прашање:

„Дали некој некогаш напишал песна „за тебе“? Кога таа рекла не, тој ѝ спомнал три збора. Еден од нив бил „мир“.

Додека разговарале, Џени признала дека верува во Бога, но сè уште не сфаќала дека таа група е христијанска. Кога ѝ објасниле дека покануваат луѓе во црква, друга мисионерка, Линда, споделила информации за куќата ОИКОС. Размениле контакт информации и следел едностран повик.

На почетокот, Џени се двоумела. Но, таа верувала во Бога, кој ја упатил да оди по таа улица. „Не се плашев“, кажува таа подоцна. „Знаев дека ова е од Него.“

Две седмици подоцна, таа засвонила на вратата од куќата на ОИКОС.

„Очекував црковна зграда“, се прisetува Џени со насмевка. „Помислив, што

ако прекинам некое семејство внатре за време на вечерата? Но, се молев: „Господе, Ти ме донесе овде – затоа продолжи да ме водиш.“

Таа била топло пречекана. Богослужението природно се претворило во разговори во мали групи, а странците брзо станале пријатели. „Веднаш се почувствував како дел од семејството“, вели таа. „Затоа продолжив да доаѓам.“

Џени пораснала во мешовита верска средина. Нејзините родители потекнувале од две различни цркви. Но, одењето во црква никогаш не било постојан дел од нејзиниот живот. Како млада жена, таа водела секуларен начин на живот и била во болна емотивна врска што ја скршила.

„Бев несреќна и барав нешто за кое ќе се фатам“, рекла таа. „Знаев за Бога, и тоа беше мојата последна надеж.“ Во очај, се молела: „Ако навистина си таму, те молам помогни ми.“

И Бог одговорил.

Кога Џени почнала да развива личен однос со Исуса, таа добила сила да ја раскине емотивната врска и да го остави зад себе стариот живот. Во молитва, Бог направил и нешто за кое таа никогаш не мислеше дека е можно – тој го отстранил нејзиниот гнев и горчина.

„Сфатив дека повеќе не го мразам [младичот што ја изневерил] и му реков дека Исус го отстрани гневот.“ Преку простување, Џени можела да го сподели евангелието со своето поранешно момче – нешто што, како што вели, никогаш порано не би можела да го направи.

Откако се одвоила од стариот живот, таа доживеала тивок период на раст – време со Бога, со нејзиното семејство и потрага по нови пријатели. Тие молитви биле услишени преку куќата ОИКОС.

„Она што најмногу го сакам кај ОИКОС е чувството на семејно заедништво“, вели таа. „Секој е добредојден таков каков што е. Луѓе од различно потекло – и тоа едноставно функционира.“

Преку таа заедница, Џени го запознала Тими, кој бил дел од првобитниот тим на ОИКОС. Нивното пријателство прераснало во врска заснована на вера, молитва и цел. По девет месеци блиско пријателство, тие се свршиле за време на мисионската програма ARISE (Стани) и се венчале во јули 2025 година.

Џени исто така учествувала во една тримесечна мисионска програма на евангелски предавања што се одржале во источна Финска. Таму, проучувањето на Библијата, животот во заедницата и практичните мисионски активности ја продлабочиле нејзината вера.

„Најважното нешто што го научив е дека Бог е љубов. Кога ќе го сфатите тоа, целата Библија се вклопува како голема сложувалка.“

Денес, Џени студира на Универзитетот во Хелсинки на отсекот за воспитување на децата, подготвувајќи се за идната служба. Таа и Тими живеат во близина на домашната црква ОИКОС, само неколку минути од местото каде што првпат засвонила на вратата.

Гледајќи наназад, Џени јасно ја гледа Божјата рака: како одговор на едноставна молитва на градска улица, која ја водела до духовно семејство, обновен живот и срце подготвено за мисија.

„На почетокот не ги поврзував сите настани“, изјавува таа, „но сега гледам – Бог ме водеше до крај“.

Низ цела Финска, многу млади луѓе, како Џени, бараат заедница, смисла и место каде што верата станува лична и

Во врска со искуството

- **Покажете го Хелсинки во Финска на мапа на светот.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Мисионски информации

- **Првиот адвентист во Финска бил капетанот А. Ф. Лундквист, кој, додека неговиот брод бил закотвен во Ливерпул, Англија, во 1885 г., ја купил книгата „Даниел и Откровение“ од Урија Смит и книгата „Големата борба“ од Елена Вајт од колпортер. Тој останал верен член на црквата сè до својата смрт во 1955 г. на 97-годишна возраст.**
- **Првиот црковен работник во Финска бил шведскиот политичар, Емил Линд, кој бил испратен во Финска во 1891 г. Работата му била тешка и дури му се заканувале со прогонство во Сибир.**
- **Во 1892 г., претседателот на Шведската унија, Олоф Џонсон, и двајца библиски работници, Аугуста Ларсон и Матилда Линдгрен, дошле во Хелсинки. Бидејќи странците не можеле да одржуваат јавни состаноци, Џонсон ги одржувал во својот дом.**

дел од животот.

Дел од дарот на 13-тата сабота за ова тримесечје ќе ѝ помогне на домашната црква ОИКОС да ја прошири својата служба со отворање нов црковен објект специјално дизајниран за семејства. Исто како што едноставен повик на улица во Хелсинки ја одвел Џени до духовното семејство и новиот живот во Христа, вашите мисионски средства помагаат да се создаде простор каде што другите можат да се сретнат со Бога, да го најдат своето место на припадност и да го започнат своето патување во верата.

Секој чекор е борба

ФИНСКА /10. ОКТОМВРИ

Џо

Џо се двоумел повеќе пати да оди. Во сабота наутро, кога првпат дошол во куќата на ОИКОС во Хелсинки, сè во неговото битие му кажувало да не оди. Иако неодамна го започнал своето патување во верата, вознемиреноста силно го оптоварувала додека го напуштал домот, одел до железничката станица, се качил во возот, па дури и додека пешачел до непознатата куќа.

„Чувствувајќи како за секој чекор да се води битка“, се присетува Џо. „Тогаш не знаев за духовната војна – но сега знам дека 'некој' не сакаше да одам.“

Последната етапа од патувањето, пешачењето од станицата, требаше да трае пет минути. Наместо тоа, траеше петнаесет – со три молитви.

Стоејќи пред вратата, Џо се двоумеше. Што ако ова е погрешно место? Што ако не ме примат, помислил тој. Засвојил на свончето, велејќи си дека ако никој не се јави, трчајќи ќе се врати дома за пет секунди.

Вратата се отворила речиси во истиот миг. Со топли насмевки и искрено добредојде, стравот што го следел Џо целото утро исчезна. „Беше како да преминувам бариера“, вели тој. „Вознемираноста исчезна веднаш штом влегов.“

За прв пат, црквата делувала поинаку. Патувањето на Џо до прагот на црквата започнало многу долго пред Финска. Роден на Тајланд од татко Финец и мајка Тајландка, Џо го поминал поголемиот

дел од своето детство посетувајќи адвентистички школи. Учел библски приказни, пеел химни и се молел пред оброците – но верата му изгледала далечна.

„Верував дека Бог постои, но не го познавав лично.“

Кога Џо имал 13 години, неговата мајка починала. Иако таа се преобратила во христијанство кратко пред нејзината смрт, загубата го оставила Џо длабоко збунет и огорчен. Младинската група што се собирала во црквата, која некогаш му била како засолниште, наскоро се распаднала, а неговите прашања во врска со Бога останале без одговор.

„Не разбирајќи зошто еден Бог полн со љубов би дозволил мајка ми да умре, а потоа и младинската група да престане со работа“, рече Џо. „Затоа си заминав.“

Со години барал припадност на друго место, преку забави, алкохол, а подоцна и алтернативни духовни патишта. Ништо не траело долго. Она што некогаш ја ублажувало болката, на крајот ја продлабочувало.

До доцните дваесетти години, Џо се чувствувал празен и исцрпен. Депресија и анксиозност силно го оптоварувале и болно го раскинување зголемувајќи го неговиот очај.

„Една ноќ почувствував како светот да нема што повеќе да ми понуди“, вели тој. Кога Џо допрел до најниската точка од својот живот, еден израз му се врежал во срцето: Моли се...

„Знаев точно кон кого ќе биде наменета таа молитва – кон Бога за кого учев уште ка-

ко дете. “Таа вечер, Џо, во својот очај, се молел барајќи од Бога да му ја отстрани болката и да му подари живот. Искрпен од повеќемесечната несоница, тој заспал.

Кога се разбудил, нешто било поинаку. „Депресијата едноставно исчезна. Знаев дека тоа не е мое дело, туку Божјо.“

Неколку дена подоцна, возејќи се со велосипед на работа во студеното зимско утро, Џо почувствувал радоста како расте во неговото срце. „Се чувствував како сонцето да свети само за мене.“ Со срце полно со благодарност, тој целосно му го посветил својот живот на Бога.

Набргу потоа, Џо го прифатил повикот на домашната црква ОИКОС.

„Никогаш не сум доживеал нешто вакво“, вели тој. „Луѓето слушаа. Сакаа да ја знаат мојата приказна. Немаше осудување – само прифаќање.“

Џо останал до доцна таа прва сабота навечер, одново споделувајќи го своето сведоштво со луѓе кои навистина се грижеа за него. Од тој ден, знаеше дека го пронашол духовното семејство.

„Она што најмногу ме трогна е тоа што луѓето во ОИКОС не зборуваат само за Исусовите учења – тие се обидуваат да ги живеат.“

Охрабрен од пронаоѓањето заедница која верува во него, Џо почнал да чувствува нов повик. Денес, тој студира теологија и се подготвува за пасторска служба. Негов сон е да служи во домашната црква ОИКОС и да помогне во основањето нови цркви – места каде што другите што бараат прифаќање можат да се сретнат со Бога исто како што тој го доживеал тоа.

„Оваа домашна црква е само средство во Божјите раце“, вели Џо. „Она што е важно е Божјето царство – и помагањето на другите да ја откријат Неговата љубов што го промени „мојот живот“.

Гледајќи наназад на својот живот, Џо ја гледа Божјата рака во секој чекор, од семето

Во врска со искуството

- **Покажете го Хелсинки во Финска на мапа на светот.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Важни факти

- **Официјалното име на Финска е Република Финска.**
- **Главен и најголем град на Финска е Хелсинки.**
- **Финското име за Финска е Суоми.**
- **Валутата на Финска е еврото.**
- **Официјални јазици на Финска се финскиот и шведскиот, иако се признаени и регионални јазици како што се самискиот, карелскиот и финскиот кало (јазикот на финските Роми).**
- **Националната химна на Финска („Нашата земја“) може да се пее на фински („Мааме“) и на шведски („Варт земја“).**

засадено во детството, па сè до долгото, макотрпно пешачење до куќата каде што конечно го нашол својот дом.

Патувањето на Џо нè потсетува дека наоѓањето вера често започнува со наоѓање заедница.

Преку служби како што е домашната црква ОИКОС, Бог создава места каде што луѓето оптоварени со осаменост, сомнеж или страв можат да доживеат вистинска припадност и исцелителната Христова љубов. 🌍

Дел од дарот на 13-тата сабота за ова тримесечје ќе го поддржи ОИКОС додека го проширува своето влијание подготвувајќи се за основање нови цркви за следната генерација млади. Ви благодариме за вашето верно и великодушно дарување.

Промени ми го ЖИВОТОТ

ФИНСКА / 17. ОКТОМВРИ

Микаел

„Ако постоиш, промени го мојот живот.“ Тоа беше едноставна молитва од обесхрабрен тинејџер кој се чувствувал заробен во навики од кои не можел да се ослободи.

Микаел е одгледан во христијанско семејство во Финска, четврта генерација адвентист на седмиот ден од страната на неговиот татко. Неговата мајка се запознала со адвентистичката вера преку евангелиски состаноци кратко откако се омажила за таткото на Микаел. Кога подоцна дознала дека е бремена, таа му дала тивко ветување на Бога: Ќе го посветам ова дете на Твоја служба.

Како мало дете, Микаел ја чувствувал оваа посветеност без целосно да ја разбира. Се сеќава дека се преправал дека е пастор на тригодишна возраст, држејќи служби во „домашна црква“ во својата дневна соба. Се крстил на 11-годишна возраст и го почувствувал Божјото водство.

Но, набргу потоа, неговото семејство се преселило во рурална Финска, каде што адвентистичката црква била мала, а Микаел се чувствувал изолирано - и како верник и како дел од етничко малцинство.

Очаен за чувство на припадност, тој почнал да пуши, да пие и да се забавува во раните тинејџерски години. Викендите биле исполнети со алкохол, а саботите понекогаш го наоѓале мамурлак во задниот дел од црквата.

Тој никогаш не престана да верува во Бога, но се чувствуваше растргнат помеѓу верата и привлечноста на светот.

Адвентистичките летни кампови станаа негово спасение. Секоја година, Микаел се враќаше кај Бога - но кога се враќаше на училиште, само волјата не беше доволна за да ги промени неговите навики. До 15-годишна возраст, неговата борба ја достигна својата најтемна точка. „Донесував одлуки кои ги кршев и потоа длабоко се каев“, се сеќава тој. „Сè беше како очајна духовна битка“.

На едно кампување, Микаел го слушал говорникот како сведочи за неговата преобразба. Седејќи во задниот ред, си помислил: „Кога ќе наполнам 25 години, ќе си го средам животот.“ Дури и тогаш, кога така размислувал, чувствувал тивок повик да се предаде на Бога - повик што не можел да го објасни, но не можел ни да избега.

Пресвртницата не дојде преку самодисциплина, туку преку предавање.

Доцна една вечер, по уште еден викенд забава, Микаел го погледна својот одраз во прозорецот на шалтерот на железничката станица и се запраша: Кој сум јас и што станувам? Кога стигна во својата студентска соба, се помоли искрено: „Боже, ме влече овој начин на живот. Дури и не сакам да се променам. Но, ако Ти сакаш да се променам, имаш моја дозвола.“

Не долго потоа, тој повторно се помоли со поинаква молитва: „Ако навистина постоиш, промени го мојот живот“.

Бог одговори - не со драматична емоција, туку со тивка трансформација. Микаел се најде себеси како копнее по нешто поинакво. Ги напушти своите лоши навики и почна да поминува време со пријатели

кои ја сафакаа сериозно својата вера. Една вечер, откако се помоли со нив, не почувствува никаков бран емоции - сепак сè се промени. „Не чувствував ништо“, рече тој, „но после тоа не бев ист“.

Наскоро, Бог почнал да го води на неочекувани начини. Една сабота попладне, додека му било здодевно и талкал сам низ трговски центар, Микаел почувствувал поттик да разговара со странци за Бог. Иако се чувствувал неподготвен, тој послушал. Додека зборувал, верата што некогаш изгледала далечна одеднаш станала вистинска. „Како Бог да ме поучуваше додека зборував“, вели тој.

Тоа искуство го означи почетокот на неговото патување кон служењето.

По завршувањето на средното училиште, Микаел се приклучил на програма за обука на мисионери во Австралија. Таму неговиот сон почнал да се остварува: да основа домашна црква во Финска.

Во 2019 година, тој контактирал со црковните водачи и се придружил на раните напори за планирање на нова служба во Хелсинки.

Потоа дошла 2020 година, а пандемијата ги запрела неговите планови; го раздвоила Микаел од неговата девојка во странство, ги исцрпила неговите финансии и го турнала во длабока обесхрабреност. Без сон и изолиран, се прашувал зошто Бог му дава таква надеж само за да му ја одземе. Сепак, дури и во тој момент, Бог тивко дејствувал.

Тоа лето бил формиран мал тим. Потоа, куќата станала достапна за помалку од еден месец од првичната идеја. До август 2020 година, вратата на црквата „Оикос Хаус“ се отворила.

Она што започнало како кревок чекор на верата, прераснало во жива адвентистичка црква на седмиот ден. Секоја сабота, младите луѓе се собираат за проучување на Библијата, богослужение, заеднички оброци и дружење. Луѓето

Во врска со искуството

- **Покажете го Хелсинки во Финска на мапа.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Мисионски информации

- **Кафеавата мечка е национално животно на Финска. Национална птица е лебедот, национален цвет е кринот од долината, а национално дрво е сребрената бреза.**
- **Во Финска има повеќе од 168.000 езера и 179.000 острови.**
- **Лапонија е најголемиот и најсеверниот регион на Финска и делумно се наоѓа во Арктичкиот круг. Финското име за Лапонија е „Lappi“, а шведското име е „Lappland“.**

доаѓаат од различни средини и од над 30 националности, создавајќи топол, гостопримлив простор каде што верата се чувствува реално.

Во текот на изминатите шест години, стотици луѓе поминале низ куќата Оикос. Многумина биле крстени. Други ја продлабочиле својата вера и зачекориле во нов живот. Младите луѓе кои некогаш барале припадност, пронашле духовно семејство.

Микаел сега јасно ја гледа Божјата рака. Денес, домашната црква Оикос го прераснува својот простор. Сонот сега е поголем: да се основа уште една црква и да се подигне нова генерација млади христијани кои ќе служат низ цела Финска и пошироко.

Ова тримесечје, дел од дарот на 13-тата сабота ќе помогне во поддршката на идните цркви што ќе се отвораат преку работата на Оикос Хаус – места каде што се живее верата, преку искрена молитва, и каде што многу животи се менуваат.

Никогаш сам

ХРВАТСКА / 24. ОКТОМВРИ

Пасторот Дарио

Било пет часот наутро на 22 март 2020 година, кога пасторот Дарио одеднаш се разбудил. Не планирал да стане толку рано, но одеднаш се разбудил со силна желба да пее.

Тој тивко станал од кревет, ја зел гитарата и почнал да пее: „Не, никогаш сам, не, никогаш сам...“

Во следните триесет минути ги пеел истите зборови одново и одново. Не знаел зошто.

Потоа клекнал покрај креветот и почнал да се моли за онлајн евангелската серија што ја водел за време на пандемијата COVID-19. Тој секој ден верно ги пренесувал пораките на надеж во живо, но гледаноста била мала. Се молел Бог некако да ги искористи клиповите за да допре до срцата на луѓето.

По некое време се вратил во кревет. Лежејќи на грб, со рацете испружени кон небото, тој продолжил да се моли, овој пат за членовите на својата црква. Го молел Бога да ги зајакне, да ги охрабри, да ги држи блиску до Него.

Пасторот Дарио служел во историската адвентистичка христијанска црква во Загребачка 1 – првата адвентистичка црква во Хрватска. Изградена во 1935 година, таа била првото место за богослужение во сопственост на адвентистите во главниот град. Верните членови го граделе во време на тешки општествени предизвици. Комплексот опфаќа прекрасна двокатна сала за бо-

гослужение, простории за саботна школа, канцеларии, библиотека, печатница и издавачка куќа и неколку станови кои се наоѓаат директно над салатата.

Пасторот Дарио живеел во еден од тие станови.

Во 6,34 часот наутро, додека лежел и се молел, целата зграда почнала силно да се тресе.

Полиците на сидот се урнале. Сидовите се распакале. Земјата се нишала под него.

Но, тој се чувствувал смирено. Знаел дека Бог е со него. Зборовите кои штотуку ги испеал муго исполниле умот: Не, никогаш сам. „Боже, подготвен сум, дури и да умрам.“

Кога се смирил потресот, од блиските згради можеле да се слушнат вресоци. Земјотрес го погодил Загреб со разорна сила. Пасторот Дарио брзо се облекол, истрчал надвор, собирајќи ги своите соседи и помагајќи им да се смират.

Многу згради во градот биле целосно оштетени, вклучувајќи ја и историската црква Загреб 1.

Во 10:00 часот наутро, неговиот телефон почнал да звони. Загрижените членови на семејството го наговарале да го напушти градот.

„Треба да се вратиш дома“, му рекла мајка му. „Ќе го затворат Загреб.“

Мислејќи дека можеби е мудро привремено да го напушти градот, пасторот Дарио почнал да го пакува куферот.

Потоа слушна јасно прашање: Каде одиш?

„Дома“, одговорил тој гласно.

Но, нагонот продолжил: Не. Престани. Оди во твојата канцеларија.

Несигурен што ќе најде таму, тој послушал. На негово изненадување, канцеларијата била недопрена. Дури и малото студио што се користело за емитување на евангелските проповеди во живо, стоело недопрено.

Набргу пристигнал и претседателот на округот. Со оглед на јачината на земјотресот, тој претпоставил дека ќе мора да направи пауза со предавањата во живо преку интернет.

Но, техничарите ја провериле опремата. „Можеме да започнеме во живо денес“, рекле тие. Вртејќи се кон пасторот Дарио, претседателот на округот прашал: „Дали си подготвен да започнеш во живо?“

„Да“, одговорил тој без двоумење. „Морам.“

Таа вечер, кога започнала програмата, се случило нешто необично. Се појавиле гледачи. Илјадници луѓе, потресени, исплашени и барајќи надеж, ја гледале програмата.

„Многу луѓе гледаа и беа охрабрани по она низ што сите поминавме“, кажува подоцна пасторот Дарио. „Беше клучно да се продолжи со програмата. Бог ја искористи таа трагедија за да започне нешто ново.“

Од тој момент, онлајн службата драматично се проширила. Пасторот Дарио и неколку други пастори во Хрватска оформиле YouTube канали кои продолжуваат да работат и денес, да досегнуваат до илјадници луѓе водејќи ги низ проучувања на Библијата.

Препознавајќи го овој растечки дигитален мисионски потфат, пасторот Дарио сега работи како директор на Медиумскиот центар на Јадранската унија во Транс европската дивизија.

Во врска со искуството

- **Покажете го Загреб во Хрватска на мапа.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Мисионски информации

- **Хрватска има 40 цркви на адвентистите на седмиот ден и 2.389 членови. Со население од 3.851.000 жители, тоа е еден член на црквата на секои 1.612 жители.**
- **Хрватска нема официјална религија, а слободата на вероисповед е уставно право.**
- **Христијаните сочинуваат речиси 90% од хрватското население. Околу 80% се католици, 3% се православни и 5% се други христијани. Повеќе од 10% се „без религија“ или „други“.**

Иако делови од комплексот Загреб 1 го преживеале земјотресот, историската црковна зграда била оштетена до тој степен што не можела да се поправи и мораше да се сруши. Сепак, членовите на црквата не застанале тука. Тие продолжуваат да се состануваат во привремени простори, верно славејќи го Бога и ширејќи надеж со својата заедница, додека со нетрпение го очекуваат обновувањето на црковната зграда. 🌍

Ова тримесечје, вашиот дар на 13-тата сабота ќе помогне да се изгради нова црковна зграда за црквното семејство Загреб 1 – место каде што богослужението, евангелизираењето и мисионството можат повторно да цветаат.

Ви благодариме што им помагате на нашите браќа и сестри во Хрватска да ги обноват не само сидовите, туку и центарот на надежта за нивниот град.

Покажи ми ја вистината

ХРВАТСКА / 31. ОКТОМВРИ

Ника

Во работните денови попладне во Загреб, смеа и тивка концентрација ја исполнуваат црковната библиотека позната како „Школа Прилаз“. Ника седи на една маса, трпеливо помагајќи му на едно дете со тешка школска домашна задача. Таа застанува и нежно прашува: „Сакаш да се помолиме?“

За дури дванаесет ученици секоја седмица, Ника е повеќе од татор. Таа е постојано присутна – некој што слуша, охрабрува и ги насочува младите срца кон Бога.

Еден ден, мајката на еден ученик била неочекувано хоспитализирана. Децата биле загрижени. „Ајде да се помолиме за неа“, предложила Ника. Се помолиле. Набргу потоа, мајката закрепнала и била пуштена од болница.

Едно друго дете, толку среќно во топлата атмосфера на оваа програма, еднаш изјавило: „Сакам да работам тука кога ќе пораснам!“

За Ника, ваквите моменти се длабоко значајни. „Се чувствувам многу исполнета и блиска со Исуса. Знам дека Светиот Дух ме води.“

Но, само неколку години претходно, нејзиниот живот изгледал сосема поинаку.

Како и повеќето луѓе во Хрватска, Ника била воспитана во традиционалната религија на таа земја. Меѓутоа, како млада личност, таа почнала да копнее по нешто повеќе. Нејзината духовна љубопитност ја довела до учењата на Њу Ејџ.

Таа дури патувала и во Индија, истражувајќи ги идеите за реинкарнација и учествувајќи во сложени ритуали.

„Но, сè беше празно“, се сеќава таа. „Ништо не се промени. Се молев, но сè беше исто.“

Она што најмногу ја мачело била недоследноста. „Зборуваа за добри работи“, вели таа, „но не се придржуваа кон она што го зборуваа“.

Разочарана и духовно незадоволна, Ника се вратила во Хрватска чувствувајќи се осамена и без цел. Потоа еден ден запознала постара жена која ја поканила во црква.

Таму таа добила Библија.

Кога почнала да ја чита, нешто ѝ го привлечно вниманието – саботата. Сè изгледало јасно во Светото писмо.

„Зошто не одите во црква во сабота?“, го прашала таа свештеникот. „Тоа не е важно“, одговори тој. „Тоа е само еден обичен ден.“

Но, Ника не можела да го игнорира она што го откривала во Библијата.

„Не е само обичен ден“, помисли таа.

Тогаш почнала да се моли: „Боже, покажи ми ја вистината“.

Додека пребарувала на интернет, Ника наишла на YouTube канал кој се занимавал со темите со кои некогаш се мачела – реинкарнација, создавање на светот и веродостојноста на Светото писмо. Презентациите имале смисла. Дознала дека говорникот е адвентист и наскоро ќе одржи предавање во локалната адвентистичка црква. Решила да присуствува на предавањето.

Она што го слушала повторно одекнувало длабоко во нејзиното срце.

Освен тоа, луѓето топло ја пречекале — особено Милета, повереник за литература на црквата, која ја прашала дали би сакала да се придружи на група што ја проучува дописната Библиска школа.

„Темите ќе ги обработувам дома“, одговорила таа, „и ќе доаѓам еднаш седмично да разговараме.“

Тие учеле заедно по три до четири часа секоја седмица. Милета ја запознала со списите на Елена Вајт, додека Ника желно ги читала. Вистината била откриена – јасна, библиска, доследна.

Кога била прекорувана за тоа што ја почитува саботата, Ника донела тешка одлука. Таа даде отказ од претходната работа и се вработила во ноќна смена како обезбедувач за да биде слободна во сабота. Долгите тивки смени ѝ овозможувале многу време за читање и размислување.

Конечно, таа знаела дека го пронашла она што го барала. Ника се крстила на 16 декември 2023 година.

Бидејќи историската црковна зграда во Загреб била сериозно оштетена за време на земјотресот во 2020 г. нејзиното крштевање се одржало во друга адвентистичка црква.

И нејзиното семејство присуствувало. Нејзиниот очув, кој долго време тврдел дека е атеист, подоцна ѝ рекол: „На вистинското место си“. Само неколку седмици подоцна, тој починал. Ника ги чува тие зборови длабоко во себе и продолжува да се моли за својата мајка и за своите браќа.“

Шест месеци по крштевањето, се појавила неочекувана можност. Црквоното училиште „Прилаз“, со програма за деца по училиште што започнала за време на пандемијата, имало потреба од помош, а Ника со задоволство одговорила на потребата.

Оваа програма била поддржана од Трансевропската дивизија и Хрватската унија. Била осмислена да им служи на семејствата преоптоварени од академски и социјални притисоци.

Сега Ника им помага на децата во пишување на домашните задачи со нив – и нежно ги запознава со Бога кој го променил нејзиниот живот.

Таа повремено вози и такси. Во својот автомобил чува примероци од книгата

Во врска со искуството

- **Покажете го Загреб во Хрватска на мапа.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Важни факти

- **Официјалното име на Хрватска е Република Хрватска.**
- **Главен град на Хрватска е Загреб, кој се наоѓа на север од земјата.**
- **Хрватскиот е официјален јазик на Хрватска.**
- **Еврот е валута на Хрватска.**
- **Хрватскиот брег содржи повеќе од илјада острови, од кои само 48 се населени.**
- **Арената во Пула е антички римски амфитеатар и е единствениот во светот каде што целиот кружен сид е сè уште недопрен.**

„Патот кон Христа“ и здравствени списанија, молејќи се секој ден Бог да испрати на нејзиниот пат некој што трага по „вистината“. Сегатаа им помага на другите да ја пронајдат.

Денес, членовите на црквата Загреб 1 продолжуваат да се состануваат во привремени простори додека се радуваат на обновата на нивниот црковен дом – тешко оштетен во земјотресот во 2020 година. Но, додека чекаат, мисијата продолжува. Преку мисионски проекти во пружање помош, како училиштето Прилаз, животот на многу луѓе се менува. 🌍

Вашиот дар на 13-тата сабота ќе помогне да се изгради нова црковна зграда во Загреб – место каде што повторно ќе можат да процветаат богослужението, проучувањето на Библијата, детските програми и помошта на заедницата. Тоа ќе биде духовен дом не само за членовите на црквата, туку и за оние што трагаат по вистината како Ника, кои се молат: „Боже, покажи ми ја вистината“.

Пронаоѓање на делот што недостасува

ХРВАТСКА / 7. НОЕМВРИ

Горан

Кошарката беше целиот живот на Горан. Уште од 12-годишна возраст, тој размислувал, сонувал и го градел својот идентитет околу една цел: да стане професионален кошаркар. По завршувањето на средното училиште во Хрватска, тој сон му изгледал остварлив кога добил стипендија за кошарка на Универзитетот Мејн во Форт Кент, САД.

Во северниот дел на Мејн, Горан студирал бизнис менаџмент и интензивно тренирал како дел од студентско-атлетската програма. Но, кога ја завршил последната година од средното образование, реалноста го погодила. Нема да успее да најде работа во професионалните лиги.

„Со скршен сон за цел живот“, рекол тој, „се изгледаше бесмислено“.

Дипломирал основни студии и се вратил во Хрватска, каде што се вработил во даночната управа во Загреб. Ондавнор, бил успешен, но однатре празно.

„Бев во ноќен клуб“, се сеќава тој, „и одеднаш ми дојде мисла: Што правам јас тука? Овој живот е бесмислен.“

Горан пораснал во добро семејство. Во исто време кога станал опседнат со кошарката, неговата мајка почнала да ја проучува Библијата со адвентистите и се крстила во Адвентистичката црква. Повремено одел во црква со неа. Пред да замине во Соединетите Американски Држави, таа му дала Библија на англиски јазик.

На универзитетот понекогаш читал, особено Откровението, иако малку разбирал од него. Во тешки моменти дури и се

молел. Но, никогаш не почувствувал личен однос со Бога.

Сега, повторно во Хрватска и барајќи ја смислата, тој решил повторно да се обиде.

„Си реков, пробав сè друго. Единственото нешто што ми преостана е да се вратам на Библијата и да размислам за животот со Бога.“

Тој почнал сесрдно да чита и да се моли. Сакајќи да го пронајде својот пат, а не само да го следи патот на својата мајка, отишол во црква што ја празнувала неделата. Но, го мачел еден проблем.

„Трн во моето око отсекогаш ми беше саботата. Уште од детството знам “што вели Библијата“.“

Кога неговата група за проучување на Библијата стигнала до 2. Мојсеева 20, тој внимателно слушал. Објаснувањето на четвртата заповед било кратко: „Нашата сабота што треба да ја почитуваме, сега е недела“. Потоа продолжиле понатаму.

Горан не бил убеден.

Една вечер, излевајќи го своето срце во молитва, тој отворил во Исаија, 58 глава, и прочитал за тоа дека саботата е наречена „радост“. Тие зборови длабоко го погодиле. Убедувањето станало јасно.

Тој решил да ја посети Адвентистичката црква во Загреб. Дури и ја повикал мајка си да дојде со него.

„Штом дојдов, почувствував дека срцето ми е смирено, како дома.“

Тој бил спремен да се крсти, но останало едно прашање: Елена Г. Вајт.

Приближно во тоа време, тој ја запознал Даниела, млада девојка во црквата, која подоцна ќе стане негова сопруга. Горан ги изразил своите сомнежи во врска со пророчката служба на Елена Вајт.

„Добро“, му рекла Даниела, „имај свое мислење. Но види само едно видео.“

Презентацијата внимателно ги објаснувала библиските карактеристики на пророците. Имало смисла. Горан почнал самиот да чита.

„Колку повеќе ја проучував Библијата и нејзините списи, толку повеќе бев убеден дека сум на вистинскиот пат. Конечно го најдов делот што недостасуваше. Го најдов во Исуса.“

Тој бил крстен во црквата Загреб 1. Шест месеци подоцна, тој и Даниела се венчале таму. Но, приказната не завршува тука.

Сакајќи и другите да ја доживеат истата радост, Горан и Даниела започнале Фејсбук кампања наречена „Книга на подарок“. Тие нуделе бесплатни примероци од „Големата борба“, „Копнежот на вековите“ и други христијански книги, вклучувајќи ги и трошоците за испорака.

Одсивот бил огромен. Повеќе од 10.000 книги биле дистрибуирани низ цела Хрватска. Како што растел интересот, Транс-европската дивизија помогнала во проширувањето на проектот, а слични иницијативи започнале и во соседните земји.

Горан и други млади членови на црквата Загреб 1, исто така, организирале библиски проучувања преку Интернет под името „Библиската вистина“. Илјадници биле вклучени. Еден од нив сега студира за да стане адвентистички пастор.

Потоа, во 2020 година, катастрофален земјотрес ќе го погоди Загреб. Црквата што го менувала животот на многу луѓе била оштетена до тој степен што морала да се сруши.

„Беше многу тажно“, вели Горан. „Но, кога слушнавме за Проектот на дарот на

Во врска со искуството

- **Покажете го Загреб во Хрватска на мапа.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Мисионски информации

- **Пораката на Адвентистичката црква првпат стигнала до Балканскиот полуостров, каде што се наоѓа Хрватска, во 1880 година, кога А. Зефрид отишол во Скопје (во денешна Северна Македонија).**
- **Огранок на издавачката куќа во Загреб бил основан околу 1913 година под името „Живот и здравје“ и останал активен до Втората светска војна.**
- **Адвентистичката црква на седмиот ден не била официјално признаена од хрватската влада сè до 1990 г.**
- **Откако Хрватска прогласила независност од Југославија на почетокот на 1990-тите, издавачкиот огранок на „Знаци времена“ во Загреб станал хрватско-словенечка издавачка куќа, сега Хрватска издавачка куќа.**
- **Во Хрватска се наоѓаат Јадранската унија и Адвентистичката гимназија во Марушевац.**

13-тата сабота, тоа ни даде надеж.“ Старата црковна зграда можеби веќе ја нема, но мисијата продолжува. Верата на оваа жива заедница останува силна. Преку социјалните медиуми, онлајн библиските проучувања и личните сведоштва, верниците на оваа црква допираат до големо мноштво луѓе повеќе од кога било досега.

Вашиот дар на 13-тата сабота ќе помогне да се изгради нова црква во срцето на Загреб: место каде што срцата што трагаат како Горан можат да го пронајдат делот што недостасува. Ви благодариме за вашето великодушно дарување за да можат и многу други да најдат свој дом во Исуса.

Простор за напредок

ХРВАТСКА / 14. НОЕМВРИ

Леон

Леон имал седум години кога првпат отишол во библиски камп во Марушевац. Неговите родители оделе во истиот камп кога биле деца. Кампот постои од 1972 година - летна традиција за адвентистичките семејства низ цела Хрватска.

За Леон, првата седмица променила сè. „Имаше од 50 до 100 деца“, се сеќава тој. „Секој ден имавме библиски проучувања, работилници, пеење, фотографирање и спорт, а секоја вечер по оброците имавме богослужение.“

Но, она што најмногу го памети е бејзболот. Не баш американски бејзбол – туку нивна верзија. Тениски топчиња. Импровизирани бази. Игралите исполнето со смеа. И традиција стара повеќе од педесет години.

„Играме секоја вечер до девет часот. Тоа беше најголемата работа во кампот!“

Секоја седмица завршуваше со саботна програма што ја подготвуваша децата: песни, сценски прикази и богослуженија за родителите кои доаѓаа да видат што научиле нивните деца. И секоја година, децата ги носеа своите пријатели кои не се адвентисти.“

Минатата година, во кампот биле крстени тројца млади луѓе – двајца од адвентистички семејства и еден млад човек кој дојде како гостин. Кампот бил повеќе од игри. Тоа било вера во акција. И тоа всадило нешто во срцето на Леон.

Кога во 2018 година тргнал во средно училиште во Марушевац за да студира за физиотерапевт, нешто друго се проме-

нило. Токму во тоа време бил отворен нов блок машки спални соби – финансиран од претходниот дар на Тринаесеттата сабота.

„Беше фантастично, немавме клучеви од собата. Имавме картички. Беше како во хотел.“

Стариот дом имал по четири ученици во соба, а новиот по двајца. Новите соби имаат и климатизација, модерен мебел и заедничка бања за двете соби.

„Беше модерно. Чисто. Удобно. А школскиот клуб беше поврзан со домот.“

Во близина имало терени за кошарка и одбојка – места каде што природно се создаваат пријателства. За генерацијата на Леон, новиот студентски блок не бил само зграда. Тој бил дом.

Некои постари ученици чувствувале носталгија по стариот студентски дом. Но, за оние што пораснале во новиот, тој станал центар на студентскиот живот: место за учење, смеа, разговор за верата и градење заедништво.

Учениците што дојдоа на стручно оспособување, исто така, пронајдоа нешто подлабоко – припадност.

Како дете, Леон еднаш му рекол на директорот на своето основно училиште: „Во текот на седмицата сакам да бидам камено-резец. Во сабота сакам да бидам пастор.“

Но, во средно училиште се заљубил во спортот, анатомијата и човечкото тело.

Физикалната терапија му изгледала како очигледен пат. Завршил средно училиште и бил добро подготвен за понатамошно образование.

За време на неговата последна година од средното училиште, постојано му се наметнувала една мисла, на почетокот тивко. „Не знам зошто, но повторно почнав да размислувам за пасторската служба.“

Мислата не исчезнала. Таа растела. Леон почнал да разговара со професорите. Со неговата девојка. Со родителите. Се молел, и размислувал. Чувството за Божјиот повик станал појасен.

Се запишал на теологија во Марушевац и ги завршил основните студии. Денес, на 24-годишна возраст, а неодамна и оженет, служи како приправник-пастор.

Тој не го заборавил библискиот камп. Со текот на годините, се враќал – прво како советник кој се грижел за помладите деца, потоа како библиски учител, па како предавач.

Тој, исто така, помогнал во започнувањето и водењето на викенд духовната програма „Teen Connect“ за тинејџери низ цела Хрватска и Словенија, бидејќи забележал дека, иако има многу програми за деца, има малку програми за тинејџери.

„Секогаш вклучуваме мисионски активности. Посети на домови за стари лица. Чистење на кампусот. Дистрибуција на литература.“

Тој разбира нешто важно: верата што го обликувала била формирана во заедницата – во кампови, во спалните соби, на богослуженијата и службата.

Кога се отворил новиот блок спални соби, никој не можел да предвиди кои младици ќе спијат таму, или што Бог имал намера тие да станат. Но, инвестицијата создала простор за духовен раст, за припаѓање и за слушање на Божјиот глас.

Денес, Леон служи во Загреб, помагајќи во водењето на библиските проучувања и младински програми – дел од новата генерација хрватски пастори обликувани од адвентистичкото образование и животот во заедницата. 🌍

Во врска со искуството

- **Покажете го Загреб во Хрватска на мапа.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Важни факти

- **Пронаоѓачот и инженер Никола Тесла е роден во 1856 г. во селото Смиљан, тогаш дел од Австроунгарското царство. Подоцна, во 2000-тите, неговиот дом од детството бил претворен во музеј.**
- **На 25 јуни 1991 г. Хрватска прогласи независност од Југославија, што доведе до хрватската војна за независност.**
- **Хрватските платеници во 17 век ги носеле првите вратоврски. Францускиот збор за вратоврска, *cavate*, доаѓа од хрватскиот збор Хрватска.**
- **Морските оргули во Задар комбинираат прекрасен архитектонски дизајн со природна убавина. Изградени од цевки што течат под големи мермерни скали што водат во морето, брановите удираат и го туркаат воздухот низ цевките, создавајќи магични мелодии.**

Дарот на 13-тата сабота во првото тримесечје од 2017 година помогна во изградбата на блокот спални во Марушевац, а учениците и студентите како Леон биле обликувани од тој дар. Денес, во Загреб, црковната заедница е раселена поради штетите од земјотресот. Таа настојува да го обнови местото каде што младите, семејствата и трагачите по вистината можат да се собираат на богослужение и да им служат на другите. Вашите средства помагаат да се создаде простор каде што верата може да расте и каде што Бог може да ја обликува следната генерација на Свои деца.

Кога училиштето станува МИСИОНСКО ПОЛЕ

ПОЛСКА / 21. НОЕМВРИ

Агата

Речиси 20 години, Агата предавала полски јазик и литература во јавни училишта во близина на Варшава. Таа сакала да предава, но со текот на времето чувствувала дека нешто ѝ недостасува. Наставата била обемна, часовите забрзани, а имало малку време за навистина да ги запознае учениците.

„Сакав нешто подлабоко, не само да одржам лекција и да си заминам, туку навистина да ги запознаам моите ученици – нивните потреби, нивните таленти, нивните семејства.“

До 2018 година, таа увидела дека е време за промена. Истата година, мала група адвентистички родители почнале да нудат часови по англиски јазик за деца од предучилишна возраст на црковниот кампус. Она што започнало со неколку семејства, прераснало во заедничко уверување: на нивните деца им била потребна адвентистичката школа обликувана од вера, меѓучовечки односи и смисла.

Родителите ја прашале Агата дали би помогнала.

Ситуацијата била неизвесна. Постоела само една училишница, а финансирањето би траело само три месеци. Прифаќањето на повикот значело напуштање на стабилна наставничка позиција, со хипотека и во голема мера зависност од приходите на нејзиниот сопруг.

„Се молев многу“, се сеќава таа. „Тоа беше една од најтешките одлуки во мојот живот.“

Кога го прашала својот сопруг за совет, неговиот одговор бил едноставен: „Само обиди се“.

Агата зачекорила напред со вера. Поминале три месеци – и тогаш дошле уште средства. „Никогаш немаше време кога немавме пари. Бог тоа го благослови од самиот почеток, иако почетокот беше многу тежок.“

Од тој кревок почеток се разви КОМПАС, адвентистичко основно училиште и предучилишна установа која им служи на деца од 1 до 8 одделение.

За само неколку години, бројот на ученици порасна на 50 во основното училиште и 32 во предучилишната установа, со поддршка на тимот наставници и персоналот кои својата работа ја гледаат како повик од Бога.

Агата брзо му оддала признание на тимот. „Тоа не е само работа“, изјавува тимот. „Ние го гледаме ова како мисионско поле“.

Работејќи заедно, тие обликувале школска култура која е лична и духовно топла.

Како што растело училиштето, така растела и неговата филозофија. Адвентистичко образование. Агата и нејзините колеги разбираат дека тоа не е само додавање часови за Библијата според стандардниот наставен план и програма. Тоа е грижа и образование на целокупното дете – физички, емоционално, интелектуално и духовно.

Едно клучно влијание било образованието на отворено. Библиските лекции често започнуваат во затворен простор, а продолжуваат во природа, каде што децата го поврзуваат Светото писмо со она што го гледаат околу нив – облаците, дрвјата, земјата и небото.

„Кога децата се надвор, тие се изложени на Божјото дело“, вели Агата. „Тие дишат свеж воздух, се движат, нивниот ум работи по добро. И тие разбираат дека природата е нешто што Бог го создал.“

Монтесори методите на образование им помагаат на наставниците да се посветат на секое дете поединечно. А учениците работат според своите капацитети, опкружени со практични материјали, водени по потреба.

Активностите на КОМПАС се протегаат и надвор од училишната. Учениците служат на својата заедница – посетуваат постари соседи, делат рачно изработени картички со библски стихови и пеат за луѓе кои инаку би биле сами.

Петокот исто така изгледа поинаку. Учениците работат во градините и околу кампусот – бојадисуваат, плеват, гребат, собираат паднати гранки – и садат семе во земјата, што станува лекција за Божјата реч. Седмицата често завршува со заеднички логорски оган, каде што децата од предучилишна возраст и постарите ученици се собираат, пеат, разговараат и играат заедно.

Со текот на времето, Агата и нејзините колеги забележале промена кај самите деца. „Светиот Дух ги менува срцата на децата овде, а тоа го гледаме преку начинот на кој разговараат едни со други, како размислуваат за тоа дали нивните зборови ќе повредат некого. Дури и првоодделенците покажуваат емпатија. Знаеме дека Светиот Дух е на дело.“

Еден дождлив ден го направил ова особено јасно. За време на планираниот излет, времето се влошило. Додека Агата гласно се грижела, две осумгодишни девојчиња – нејзината ќерка и другарката од одделението – понудиле решение. „Не грижи се“, рекле тие, „ќе се молиме“.

Се моделе и дождот престанал. „За нив, молитвата е првиот одговор. Тие веруваат дека Бог слуша – и ги гледаат резултатите.“

Денес Агата служи како директорка на училиштето, улога на која некогаш се спротивставувала бидејќи сакала да остане блиску до своите ученици. А повикот е јасен.

„Ова не е само училиште“, често вели таа, „ова е мисионско поле“.

Во КОМПАС, децата се обликуваат да живеат со сочувство сосредоточено на

Во врска со искуството

- **Покажете ја Полска и градот Варшава на мапа на светот.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Мисионски информации

- **Полска има 117 адвентистички цркви, 33 групи верници и вкупно 6.032 членови. Со население од 37.565.000 жители, ова претставува сооднос од еден член на црквата на секои 6.228 Полјаци.**
- **Полска е една од најрелигиозните земји во Европа, а католицизмот е важен дел од полското општество.**
- **Повеќе од 70% од Полјаците се католици, 28% не исповедаат никаква религија. Другите христијански деноминации сочинуваат само 1 процент од населението.**
- **Првите адвентистички работници, Ј. Лаубхан и Х. Шкубович, се преселиле во источна Полска од Крим. Во 1893 г., првата црква била основана на тогашната територија на Полска.**

Христа каде и да одат. Ова образование е вечно, смета Агата. „Тоа започнува тука, но продолжува на небото.“

Школата продолжува да расте, а просторот станува ограничен. Во тек се планови за додавање нов кат со неколку нови училиници и други потребни простории, така што уште повеќе деца ќе можат да се образуваат во оваа средина сосредоточена на Христа. 🌍

Дел од вашиот дар на 13-тата сабота ќе биде употребен за да се помогне во неопходното проширување на школата КОМПАС. Агата е убедена дека, исто како што Бог водел сè од почетокот, Тој ќе продолжи да ги води преку молитвите, посветените учители и великодушност на верниците ширум светот.

Отворањето на Библијата го отвора срцето

ПОЛСКА / 28. НОЕМВРИ

МОНИКА

Моника никогаш не планирала да предава во адвентистичко училиште.

Нејзиниот пат до училищата започнал речиси случајно за време на еден разговор на венчавка во 2022 година. Некој ја прашал дали може да предава историја во Адвентистичкото основно училиште „КОМПАС“. Не била сигурна, но имала длабока љубов кон историјата, искуство во образованието на своите деца преку домашно образование и години поминати учејќи заедно со други семејства во мала заедница за домашно образование.

„Знаев што се очекува во биографијата“, изјавува Моника. „Знаев како учат децата.“

Таа се согласила да се обиде.

Денес, Моника предава историја од 4 до 8 одделение. Таа е и класна наставничка за 5 и 6 одделение, поминувајќи време со своите ученици додека напредуваат – што ѝ овозможува добро да ги запознае. Таа, исто така, предава полски јазик и книжевност.

Нејзината училница е сè друго само не типична. Учениците доаѓаат од различни средини и системи на верување: адвентисти, католици, калвинисти, атеисти, будисти, Харе Кришна. Некои отворено зборуваат за реинкарнација. Многумина имаат потреба од помош при учењето. Тоа е мешавина што може да ги заплаши некои наставници. Но, Моника не е загрижена.

Нејзиното животно мото е „Само продолжи напред“. Кога првпат настапила како класна наставничка, таа препознала не-

посреден предизвик: ако треба да биде осмислено времето за библиската настава, учениците прво мора да веруваат во самата Библија. Затоа, наместо да започне со познати приказни, таа почнала со поставување прашања.

Речиси еден месец, класот истражуваше зошто Библијата е веродостојна книга и зошто Светото писмо самото се опишува себеси како светлина, вистина и жив збор. Учениците ги отворале своите Библии секојдневно, читајќи пасуси и споредувајќи стихови.

„Се трудиме да не помине ниту еден ден без да ја отвориме Библијата“, објаснува Моника. „Секогаш јасно објаснуваме дека она што го кажуваме доаѓа од Светото писмо.“

Тој пристап бил обликуван од еден момент што никогаш нема да го заборавам. На првиот ден од училиштето, додека таа го објаснувала дневниот распоред, едно момче кренало рака. „Може ли некој да верува во Бог, а не во Црквата?“, прашало тоа.

Тоа не било лесно прашање. Моника отишла дома и долго размислувала за поставеното прашање. Конечно, знаела како да одговори.

„Да“, му рекла таа. „Јас бев таква личност многу години.“

Тој одговор ѝ ја отворило вратата за нешто подлабоко.

Моника го разбираше сомнежот затоа што го доживеала. Ја одгледал татко атеист, кој отворено се потсмевал на религијата.

Од љубов кон него, таа ги усвоила неговите ставови. Како тинејџерка, таа верувала дека верата е илузија – сè додека една тивка вечер не се променило сè.

Седејќи сама на своето биро една вечер на шеснаесетгодишна возраст, таа почнала да размислува за светот и како тој функционира. „Сето ова не можело да се случи само по себе“, сфатила таа. Во мракот таа вечер, таа го прошепотила она што сега го препознава како нејзина прва молитва: Ако постоиш Семоќна Сило, покажи ми се.

Таа молитва ја отворила вратата. Божјите одговори доаѓале полека – преку книги, пријателства и неочекувани средби. Таа ја купила својата прва Библија речиси без потреба, ненамерно, ставајќи ја недопрена на полицата.

Подоцна, преку пријатели кои ја истражувале верата во текот на последните години на Полска под комунизмот, таа почнала да присуствува на состаноци, да поставува прашања и самата да го отвора Светото писмо.

Некои патишта ја водеа до ќорсокак. Други ја откривале вистината измешана со заблуда. Но, едно нешто станало јасно: на Библијата можело да ѝ се верува, а Исус бил вистински.

Конечно, Моника присуствувала на адвентистички евангелски предавања во Варшава. Слушала за библиски учења со кои никогаш порано не се сретнала. Конечно, еден јунски ден, веднаш по завршувањето во средно училиште, се крстила.

Тоа патување го обликувало нејзиниот живот. Исто така, ги обликувало и нејзините предавања.

„Кога учениците поставуваат тешки прашања, јас не се плашам“, вели Моника. „Поминав низ тоа.“

Денес, многу од нејзините ученици никогаш не ги слушнале основните библиски

Во врска со искуството

- **Покажете ја Полска и градот Варшава на мапа на светот.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Важни факти

- **Официјалното име на Полска е Република Полска.**
- **Главен и најголем град на Полска е Варшава.**
- **Службен јазик на Полска е полски.**
- **Полската валута е злота.**
- **Името Полска на полски јазик е Полска, што значи поле или рамнина.**
- **Полска има околу 10.000 езера. Најголеми се Шњардв и Мамри, додека најдлабоко е езерото Ханча, длабоко 108,5 метри.**

стории – истории што адвентистичките деца често ги знаат напамет. Моника внимателно ги воведува, понекогаш користејќи книги, градејќи заеднички темел за Светото писмо и довербата во Бога.

На нејзините часови, верата никогаш не е наметната. Таа се нуди јасно, доследно и со љубов. 🌍

Вашиот дар на 13-тата сабота ќе има големо влијание врз училиштето КОМПАС, овозможувајќи му да се прошири со додавање на еден кат од 200 м2. Ова ќе го обезбеди толку многу потребниот дополнителен простор за ова училиште во подем. Ви благодариме што со своите средства помагате и ги поддржувате мисионските проекти на Христијанската адвентистичка црква!

Училиштето што стана засолниште

ПОЛСКА / 5. ДЕКЕМВРИ

Жана

Кога војната ги принудила Жана и Виктор да го напуштат својот дом во Украина, тие ги понеле со себе своите деца, но и својата вера. Како и многу семејства што бегаат од војна, тие не знаеле каде ќе завршат ниту колку долго ќе трае патувањето.

Она што Жана го знаела е дека сака нејзините деца да продолжат да растат со адвентистичко образование.

Адвентистичките училишта се многу почитувани во Украина, а семејството Чупрун се надевало дека нивните три деца ќе бидат образовани во верско окружение. Но, војната ја затворила вратата за која никогаш не ни замислувале дека ќе се затвори. Како бегалци, нивната иднина била неизвесна, а нивните избори ограничени.

Кога семејството пристигнало во Полска, им било дадено привремено засолниште на црковен кампус, во кој се наоѓало и новоотвореното адвентистичко училиште „КОМПАС“. За Жана, откривањето дека таму има адвентистичка предучилишна установа и основно училиште било како одговор на молитвите.

Но, на патот стоела уште една пречка: парите.

Како и многу бегалски семејства, финансиите на Чупрунови биле слаба точка. Школарината во приватно училиште била над нивните можности.

Сепак, Жана се молела. Таа сакала барем едно од нејзините деца да оди на училиште.

Најмалото дете било примено во градинка по значително намалена цена.

Жана била благодарна, но ѝ било тешко поради нејзините постари деца, кои морале да одат во јавни училишта.

Решена да придонесе колку што може, Жана почнала да работи на кампусот, чистејќи згради. Виктор помагал со проекти за одржување и градење. Тие работеле вредно, тивко и благодарно, никогаш не претпоставувајќи дека ќе биде можно и нешто повеќе.

Но Жана продолжила да се моли. Нејзината најголема надеж била нејзината ќерка, Софија, да посетува адвентистичко училиште. Кога училишните службеници дознале за состојбата на нивното семејство, побарале решение. Било поднесено барање до ASI (Адвентистички лаички услуги и претпријатија), објаснувајќи дека децата на бегалскиот пар копнеат по адвентистичко образование, но не можат да си ги дозволат трошоците за школување.

Одговорот дошол со неочекувана великодушност. Биле обезбедени средства за да ѝ се помогне на Софија да оди на училиште во текот на целата година. Со дополнителна поддршка, нејзината школарина била намалена на ниво што семејството можело да си го дозволи.

„Сонот на Жана бил“, рекла една наставничка, „да има свое дете тука“.

Софија почнала да оди на училиште и напредувала.

Две или три години подоцна, со континуирана поддршка, бил запишан и најстариот син. Чупрунови сега ги имале сите три деца кои учеле во средина обликувана од вера, љубезност и цел.

За Софија, училиштето брзо станало повеќе отколку само часови и домашни задачи. Станало место на припадност.

Една година, учениците биле пока-нети да учествуваат на часови по пливање – опционална активност за која се плаќал дополнителен надомест. Софија сакала да се придружи, но нејзиното семејство не можело да си го дозволи тоа. Кога една наставничка дознала за ситуацијата, таа тивко се вмешала и платила за Софија да може да посетува часови цела година.

Немало никакво соопштение. Не се барало признание. Тоа бил едноставно чин на сочувство – еден од многуте што го дефинираат духот на ова училиште.

За семејства како Чупрунови, адвентистичкото образование не е луксуз. Тоа е стабилност во време на превирања. Тоа е духовна основа кога сè друго изгледа неизвесно. Тоа е потсетник дека дури и во туѓина, тие не се забора-вени.

Децата Чупрун – Наум, Софија и Натан – сега растат, учат и служат заедно со своите школски другари од Полска и пошироко. Тие ја проучуваат Библијата, учат на отворено, ѝ служат на својата заедница и ја доживуваат верата не само како збир правила, туку како животна практика.

Нивната приказна е една од многубројните. За Жана одговорот на нејзините молитви не дошол одеднаш. До-

Во врска со искуството

- Покажете ја Полска и градот Варшава на мапа на светот.
- Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).

Важни факти

- Неколку Полјаци се познати во историјата на науката и технологијата. Никола Коперник (1473–1543) научно докажа дека Сонцето, а не Земјата, е центар на Сончевиот систем. Марија Склодовска-Кири, или Марија Кири (1867–1934), е полски пионер во проучувањето на радиоактивноста. Таа била првата жена што освоила Нобелова награда и првата личност што го сторила тоа двапати.
- Варшава била речиси целосно уништена од бомбардирањата за време на Втората светска војна. По војната, градот бил обновен врз основа на сликите на венецијанскиот уметник од XVIII век, Бернардо Белото.
- Полска ја има првата куќа изградена наопаку. Се наоѓа во шума, а посетителите влегуваат низ прозорците на таванот.

шол чекор по чекор – преку училиштето, заедницата, великодушните срца и од Бога кој слуша. А за нејзините деца, дошол во вид на место каде што припаѓаат.

КОМПАС е многу повеќе отколку само училиште. Тоа е место каде што децата се чувствуваат безбедно да учат и да растат во прекрасна средина, каде што се охрабрани да се приближат кон Бога и едни кон други. 🌍

Ви благодариме што ја поддржувате мисијата со тоа што великодушно ги издвојувате своите дарови за 13-тата сабота.

Музика што отвора врати

ВЕЛИКА БРИТАНИЈА / 12. ДЕКЕМВРИ

Фиона

Кога Фиона првпат била замоленa во 2014 година да го води новиот музички проект во Источен Лондон, таа се двоумела.

Идејата дошла од водачите на адвентистичките цркви во Источен Лондон, кои разговарале за тоа како да создадат центри на влијание во нивните средини. Биле споменати здравството и образованието. Потоа некој предложил музичка школа. Пасторот Дејвид Барнет, кој ја познавал Фиона преку нејзината работа како диригент на големи хорови и оркестри – вклучувајќи 25 години настапување – го предложил нејзиното име.

На почетокот не била сигурна. „Размислувајќи да започнам нешто во северен Лондон“, рекла таа. „Но, не успеа.“

Сепак, таа живеела во Источен Лондон. Помолитва и размислување, таа се согласила.

На 5 април 2015 година, школата за класична музика во источен Лондон (ELSON) отворила свои врати во адвентистичката црква на седмиот ден „Клептон“ во лондонската општина Хакни. Тие започнале со четири наставници и околу десет ученици. Информациите за школата главно се ширеле усно и преку црковните соопштенија.

Од самиот почеток, визијата била двојна: зајакнување на музиката во рамките на Адвентистичката црква и допирање до пошироката заедница.

На почетокот, повеќето ученици доаѓале од локалните цркви, но откако во 2016 година била отворена едноставна веб-страница, почнале да се приклучуваат сè повеќе неадвентистички семејства. Потоа со пандемијата сè се променило.

Иако многу програми се паузирани, ELSON продолжил со работа. Еден родител,

ИТ експерт, помогнал во поставувањето на Google Classroom за учениците да можат да поднесуваат задачи по музичка теорија и да организираат онлајн часови. Околу половина од учениците се прилагодиле на новата ситуација.

„Не сакавме децата да не прават ништо“, објаснува Фиона. „Музиката им даде структура и надеж.“

Во текот на истиот период во црковната зграда дејствувала друга мисионска програма: Банка за бебињата Е5, која поддржувала повеќе од 300 семејства обезбедувајќи им храна, облека и основни потреби. Кога семејствата влегувале во зградата, можеле да слушнат класична музика во ходникот.

„Класичната музика има терапевтско дејство“, вели Фиона. „Родителите би се распрашувале за мелодиите.“

Луѓето почнале да пристигнуваат од други социјални служби, агенции за поддршка на менталното здравје и мрежи за поддршка на семејствата. Фиона лично примила неколку деца упатени преку Банката за бебиња, од кои многумина биле деца бегалци или од ранливи семејства.

Во 2021 година, ЕЛСОН се регистрирал како добротворна организација, формално зајакнувајќи ја својата мисија за обезбедување класично музичко образование за семејства во загрозувана положба. Средства од црковната област Јужна Англија, Британската унија и од други страни почнале да ја помагаат и субвенционираат наставата.

Денес училиштето пораснало од десет ученици на 150. Дванаесет наставници работат, некои лично, а некои преку интернет, а доаѓале учениците не само од Источен Лондон, туку и од Велс, Шкотска и пошироко.

Едно од најголемите достигнувања на училиштето се случи во 2024 година, кога Советот за уметност додели 10.000 фунти за 17-седмичен оркестарски проект за деца и млади на возраст од осум до деветнаесет години. Учествовале педесет и три млади луѓе. Следеле два концерта: едниот во Адвентистичката црква во Клептон, а другиот во Кралскиот музички колеџ.

Во април 2025 година, ЕЛСОМ ја прослави својата десетгодишнина со една седмица специјални настани. Врвот на настанот дошол кога член на кралското семејство – војвотката од Глостер – ја посетила црквата во Клептон, слушала дваесетминутен оркестарски настап и поминала еден час во разговор со учениците.

Зад сцената, партнерствата продолжуваат да се развиваат. Преку својата врска со организацијата „Нуклео“, ЕЛСОМ добил над триесет инструменти како донација – виолини, виоли, дрвени дувачки инструменти, лимени дувачки инструменти, клавијатури, па дури и бел контрабас. Роднината на Фиона помогнал да се обезбеди долгорочен заем за комплетен сет тимпани, заштедувајќи ѝ на добротворната организација стотици фунти од изнајмување по концерт.

„Во моментот“, изјавува Фиона со насмевка, „мојата дневна соба изгледа како магацин за ноти.“

Меѓутоа, просторот станал најголемото ограничување на училиштето. Работејќи првенствено во неделите и навечер во текот на работната седмица во црквата, ЕЛСОМ имала листа на чекање и прифаќа нови ученици секоја седмица. Фиона и нејзиниот тим моментално ја истражуваат можноста за изнајмување поголем простор.

„Нашата мисија е да допреме до повеќе луѓе“, изјавува. „Музиката е медиум. Преку класичната музика, луѓето кои не се од нашата вера учат кои сме ние.“

Учениците по оваа школа се на возраст од пет до осумдесет и пет години. Некои се почетници кои за прв пат држат виолина. Други се пензионери кои студираат напредна музичка теорија. Започната е нова иницијатива наречена „Обединети генера-

Во врска со искуството

- **Покажете ја Велика Британија и градот Лондон на карта на светот.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Мисионски информации

- **Првите адвентистички работници во Британија биле Џон Н. Лафборо и неговата сопруга, Ени, кои пристигнале во Саутемптон, Англија, во 1878 година.**
- **Набргу по пристигнувањето во Британија, Лафборо го усвоил мотото: „Напред, нема место за обесхрабрување за оние кои понизно работат во Божјото дело“.**
- **Иако напредокот бил бавен, до времето кога Лафборови се вратиле во Соединетите Држави во 1883 г., 100 луѓе биле крстени.**

ции“, а сега ги здружува постарите лица, децата и семејствата во хорови и оркестри, позајмувајќи им инструменти за финансиите да не бидат пречка.

За Фиона, целта останува едноставна: „Станува збор за тоа да ја пренесеме Христовата љубов што ни е дадена преку музиката до оние кои инаку можеби не би ја спознале.“ 🌍

Ова тримесечје, вашиот дар на 13-тата сабота ќе им помогне на децата и семејствата преку уште еден проект Safe Space2Be. Овие центри ќе бидат развиени во локалните училишта во партнерство со локалните адвентистички цркви. Овие пријатни средини ќе обезбедат капелански услуги, менторство, поддршка за благосостојба и практична работа со учениците и нивните семејства. Секој центар ќе функционира како мал центар на влијание каде што учениците и нивните семејства ќе можат да се сретнат со сочувство, стабилност и Христовата љубов на дело. Ви благодариме што ја поддржувате оваа служба со вашето приложување на вашите великодушни дарови.

Повеќе од музика

ВЕЛИКА БРИТАНИЈА / 19. ДЕКЕМВРИ

Кирон

Кога Кирон за првпат ја зел виолината в раце на четиригодишна возраст, тоа не била целосно негова идеја.

Неговиот постар брат веќе имал започнато часови по музика, а нивната мајка имала едно јасно правило: „Ако свириш виолина, свири ја како што треба“.

Така работел Кирон.

Роден во Лондон, тој поминал седумнаесет години растејќи во Гренада пред да се врати во Велика Британија во 2019 година. Неговата мајка верувала дека тој премин ќе им даде на нејзините синови поголеми можности. „Таа не сакаше да имаме мали животи“, изјавува. „Сакаше да искусиме повеќе.“

Музиката станала таа патека. На 13-годишна возраст, Кирон веќе предавал пијано и виолина. Водел проби, обучувал ансамбли и стекнал репутација за дисциплина и извонредност.

„Имав највисока оценка во мојата група и бев најпосветен.“ Одговорноста дошла природно.

Кога се вратил во Лондон, контактирал со Фиона од Источнолондонската школа за класична музика (ЕЛСОМ). Неговиот брат бил таму со години претходно и добро ја познавал директорката. Кирон ѝ се јавил и едноставно ја прашал дали има работа.

„Имаше“, вели тој со насмевка. „Ќе беше наставник по теорија.“

„Музичката теорија“, инсистира тој, „е од суштинско значење. Тоа е како учење јазик. Нема смисла да зборувате француски ако не знаете да го читате. Со музиката е исто – мора да ја разберете.“

Ова разбирање го обликувало целото негово творештво. Денес, на 27 години, Кирон свири на седум инструменти: виолина, виола, виолончело, контрабас, пијано, бас гитара и кларинет. Неговата силна теоретска основа му овозможува лесно да се движи меѓу нив со самоверба.

„Лесно е да се свири музиката. Не секогаш е лесно да се разбере.“

Во ЕЛСОМ, неговата улога се проширила. Она што започнало како час по теорија прераснало во водење на гудачката секција на оркестарот, а на крајот и како помошник музички директор. Тој го планира репертоарот, диригира секции, се вклучува во диригирање кога е потребно и е ментор на младите музичари.

Околу 75 студенти свират под негово водство. Само гудачката секција вклучува повеќе од 20 свирачи.

Но, за Кирон, музиката никогаш не се само нотите.

„Имав ученици кои воопшто не можеа да зборуваат кога првпат дојдоа. Сега се самоуверени и знаат да се изразат. Не е само до музиката – туку и до односот.“

Музиката, смета тој, го открива карактерот. „Ако детето е срамежливо, го слушате тоа во неговото свирење. Ако е невнимателно, го слушате. Ако е вредно, го слушате и тоа. Музиката ја подобрува личноста – не можете да се скриете од неа.“

Таа искреност го обликувала и него. Како дете, фрустрацијата понекогаш го терала да удира по пијаното кога правел грешки. Неговата мајка, во такви ситуации, мирно му велела да „стави вода во своето

вино“ - односно да го разреди својот интензитет и да научи да биде трпелив.

Музиката станала огледало. „Кога се мачите со некој пасус, мора да се запрашате: Дали е до музиката – или до мене? Понекогаш е само до вашата личност.“

Низ годините, тој ги посматрал поранешните студенти како настапуваат на места како што е Ројал Алберт Хол во Лондон и како одговараат на повиците за професионални снимања. Гледањето на нивниот раст го исполнува со длабоко задоволство.

„Наследството е важно“, вели тој. „Тоа е начин да се каже дека бев тука. Оставив нешто зад себе.“

Неговата вера е вткаена во неговата музика. Омилените композиции му се „Дојди до изворот“, „Добро е, добро сè“ и „Голема е твојата верност“. Тој верува дека музиката посветена на Бога го обликува срцето исто колку што техниката ги обликува рацете.

Музиката те тера да го почувствувааш она што инаку би го избегнал. Дури и во борбата имаш убавина.

„Суштинската награда е поголема од страдањето. А понекогаш самото страдање станува уметност.“

Во ЕЛСОМ, тој гледа повеќе од скали и сонати. Тој гледа формирање на самодоверба, развој на дисциплина, зајакнување на верата.

„Не станува збор само за учење да се свири инструмент, туку за тоа да станете некој.“

Адвентистите на седмиот ден на моќен начин го допираат животот на децата и младите низ цела Велика Британија. Оваа 13-та сабота можете да им помогнете на децата во Англија кои можеби не се во можност да го посетуваат училиштето како што е ЕЛСОМ, но им е потребен некој да се грижи за нив. 🌍

Ова тримесечје, вашите дарови ќе ѝ помогнат на Христијанската адвентистичка

Во врска со искуството

- Покажете ја Велика Британија и градот Лондон на картата на светот.
- Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).

Важни факти

- Обединетото Кралство на Велика Британија и Северна Ирска најчесто се нарекува Обединетото Кралство (УК) или едноставно Британија.
- Иако термините често се користат наизменично, Велика Британија е политички ентитет; Велика Британија се однесува на островската територија што ги опфаќа Англија, Шкотска и Велс; а Британските Острови ги вклучуваат островите Велика Британија, Ирска и многу помали околни острови.
- Главен град на Обединетото Кралство е Лондон, Англија.
- Валутата на Обединетото Кралство е британската фунта, што значи дека е базирана на стерлинг сребро, а не на злато.
- Во 1884 г. Кралската опсерваторија Гринич во Лондон беше избрана за главен меридијан, делејќи го светот на источна и западна хемисфера.
- Првата поштенска марка во светот била издадена во Обединетото Кралство во 1840 г.
- Лондон го има најстариот подземен систем, отворен во 1863 година.

црква во Велика Британија да создаде мали центри „Safe Space2Be“ за деца во училиштата низ Англија кои се чувствуваат загрижено, осамено или исплашено. Овие центри за ментално здравје ќе обезбедуваат советување и други услуги за поддршка на загрозените деца и нивните семејства. Ви благодариме за вашата поддршка.

Посветен да служи

ПРОГРАМА НА 13-ТАТА САБОТА

ВЕЛИКА БРИТАНИЈА / 26 ДЕКЕМВРИ

Јерон

Кога Јерон првпат се придружил на Источнолондонската школа за класична музика (ЕЛСОМ) пред речиси седум години, тој едноставно сакал да научи да свира виолина. Не сфаќал дека дисциплината изразена преку музиката ќе ја обликува не само неговата вештина, туку и неговата вера.

Почнал со виолина. Минатата година ја додал и трубата. Покрај настапувањето, тој проучува музичка теорија, учи да пресметува ритми, да анализира музички пасажии да ја разбира структурата и хармонијата.

„Понекогаш се соочуваме со предизвици“, вели тој замислено. „Дури и кога ја познавате теоријата, сепак мора да ја применувате.“

Таа лекција, признава тој, допира многу подалеку од самата музика.

Јерон, кој сега студира бизнис на Лондонскиот метрополитен универзитет, продолжува верно да служи во својата матична црква во Тотенхем. Неговиот брат свира пијано. Јерон свира виолина. Заедно тие редовно водат музички настапи на црковните богослуженија.

„Се посветивме во црквата да му служиме на Бога“, едноставно вели тој.

Растејќи во христијанско семејство, музиката никогаш не била само забава. Неговата мајка, која некогаш пеела како млада девојка во Етиопија, инсистирала на дисциплина и посветеност. Неговиот татко ги сакал духовните песни, особено оние што укажувале на Христовото враќање. Во петок навечер, семејството се собирало на бого-

служение – пеејќи, молејќи се и свирејќи музика заедно.

Тие навики формираа нешто стабилно во него.

ЕЛСОМ му овозможил на Јерон можности што никогаш не ги очекувал. Тој настапувал во црквите низ Лондон, учествувал на оркестарски концерти во срцето на Лондон, па дури и свирел за Нејзиното Кралско Височество Војвотката од Глостер за време на прославите по повод десетгодишнината од училиштето.

„Тоа беше голем момент, но најдобро од сè, песните што ги свириме секогаш го прославуваат Господа.“

Неговиот учител по виолина внимателно го избира репертоарот што ги одразува христијанските вредности. Божиќните програми се исполнети со духовни песни што го слават Христовото раѓање. Светата музика не е попатна мисла – таа е централна.

„Тоа имаше огромно позитивно влијание врз мојата вера. Нема шанси да изведуваме песни што не го одразуваат Бога.“

Сепак, испитите за изведување можат да бидат застрашувачки. Надворешни испитувачи од колеџот Тринити го проценуваат секој ученик. Стандардите се високи, а и очекувањата се високи.

„На почетокот е страшно“, признава тој, „но со текот на времето станува полесно“.

Преку музиката, Јерон се научил на истрајност; преку јавните настапи, на самодоверба; преку духовната музика, на духовна посветеност.

Тој, исто така, видел како музиката го обликува карактерот. Дисциплината во пракса се претопува во дисциплина во животот. Обрнувањето внимание на деталите гради одговорност. Работата со оркестар учи на соработка и понизност.

„Не можете да се скриете во музиката“, објаснува тој. „Мора добро да го одработите својот дел за да можат сите други да се вклопат во композицијата.“

Во град толку голем и забрзан како што е Лондон, каде што одвлекувањата на вниманието и притисоците се постојани, ЕЛСОМ обезбедува нешто стабилно и смисловно: заедница заснована на добар квалитет и верба.

Денес, Јерон не гледа на музиката само како вештина, туку и како служба.

„Едноставно сметам дека ЕЛСОМ е неверојатен. И можете многу да научите. Наставниците ни помагаат да ги надминеме тешкотиите. И она што го учиме го користиме во служба на Бога и нашите ближни.“

Неговата посветеност на беспрекорноста, дисциплината и, пред сè, на Христа, продолжува да расте. Младите луѓе како Јером се зајакнуваат кога верата и заедницата работат заедно.

Ова тримесечје, вашите дарови ќе ѝ помогнат на Христијанската адвентистичка црква во Велика Британија да создаде мали центри, SafeSpace2Be, за деца во школите низ цела Англија кои се чувствуваат загрижено, осамено или исплашено. Овие центри за ментално здравје ќе обезбедуваат советување и други служби за поддршка на ранливите деца и нивните семејства.

Средствата ќе бидат насочени и кон три други проекти во Трансевропската дивизија, вклучувајќи: Отворање на семејниот мисионски центар OIKOS во Хелсинки, Финска; проширувањето на КОМПАС, првото адвентистичко основно училиште во Полска; и реновирање на зградата на Адвентистичката црква на седмиот ден во Загреб, Хрватска. 🌍

Во врска со искуството

- Покажете ја Велика Британија и градот Лондон на карта на светот.
- Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).

Мисионски информации

- Британската унија била организирана во 1903 година, со 1.160 членови.
- Во Британија има седум адвентистички училишта: колеџот „Њуболд“, средното училиште „Стенборо Парк“, основното училиште „Стенборо Парк“, Школата „Њуболд“, Школата „Хајленд Хаус“, Школата „Харпер Бел“ и Школата „Флет Вуд“.

Важни факти

- Официјалниот јазик на Обединетото Кралство е англискиот, иако постојат признати регионални јазици, вклучувајќи шкотски, шкотско-гелски, велшки, корнволски и ирски.
- Кралството Велика Британија е формирано со Актите за унија во 1707 г., кога кралствата Англија и Шкотска биле обединети.
- Во 1800 г. друг Акт за унија ја обединил Велика Британија со Кралството Ирска. Иако поголемиот дел од островот Ирска станал независна земја, северниот дел од земјата останува дел од Обединетото Кралство.
- Водата што го одвојува Обединетото Кралство од остатокот од Европа е познат како Ламанш, додека водниот дел меѓу Ирска и остатокот од Британија се нарекува Ирско Море.

Ви благодариме што сакате со вашите средства великодушно да придонесете да се остварат овие проекти. Ви благодариме што денес, оваа 13-та сабота, великодушно ќе ги приложите вашите дарови!

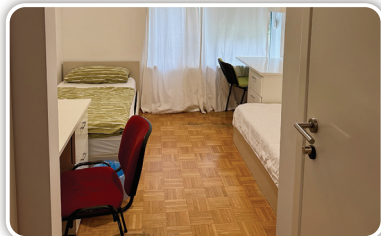
(Приложување на даровите придружено со инструментална музика)

Пред 13-тата сабота

- Потсетете ги сите дека нивните мисионски приноси, даровите за ширење на Божјата Реч низ целиот свет и една четвртина од дарот на 13-тата сабота ќе се употреби за проекти во Трансевропската дивизија.
- Пред или по искуството, користете ја мапата за да ги прикажете земјите од Трансевропската дивизија. Можете да ја преземете мисионската мапа со проекти на Фејсбук на: bit.ly/fb-mk.

Ви благодариме за вашата великодушна поддршка преку даровите на 13-тата сабота. Во првото тримесечје од 2017 г., овие средства помогнаа да се обезбеди неопходниот машин интернат при средното училиште на Адвентистичката црква во Марушевац, на околу 80 минути возење северно од Загреб, Хрватска.

Ова тримесечје вашите дарови ќе помогнат да се реновира Христијанската адвентистичка црква „Прилаз“ во Загреб. Ви благодариме што со своите дарови верно ги поддржувате вашите браќа и сестри во Хрватска.

Идни проекти на 13-тата сабота

Проектите на 13-тата сабота за следното тримесечје ќе бидат во Западноцентралната африканска дивизија.

- Градење центри на влијание во Меѓународната академија „Принц Емануел“ во Абиџан, Брегот на Слоновата Коска.
- Изградба на здравствена клиника во Праја, Зелено’ртските острови.
- Изградба на основното училиште „Принц Емануел“ во Бата, Екваторска Гвинеја.

Извори за водачите

ОНЛАЈН ИНФОРМАЦИИ

Во продолжение се наведени Изворите за информации кои можат да бидат корисни во подготовката за мисионскиот сегмент на саботната школа. За повеќе информации за културите и историите на земјите претставени во ова тримесечје, посетете ги веб-страниците:

Хрватска (vladina veb-stranica):	vlada.gov.hr/en ;
Хрватска туристичка заедница:	bit.ly/VisitCroatia ;
Посетете ја Хрватска:	www.visit-croatia.co.uk ;
Lounli Planet:	bit.ly/LP_Croatia ;
Финска (владина веб-страница):	bit.ly/FinnGovt ;
Посетете ја Финска:	www.visitfinland.com/en ;
Информации за патување во Финска:	finlandtravel.fi/en/home ;
Raf gajds:	www.roughguides.com/finland/ ;
Полска (владина веб-страница):	www.gov.pl ;
Полска организација за туризам:	www.pot.gov.pl/en ;
Патувајте во Полска:	www.poland.travel/en ;
Lounli Planet:	bit.ly/LP_Poland ;
Обединетото Кралство (владина веб-страница):	www.gov.uk ;
Посетете ја Британија:	www.visitbritain.com/en ;
Trip Sevi:	bit.ly/TripSavvyUK ;
Trip Advajzor:	bit.ly/TripAdvUK .

АДВЕНТИСТИ НА СЕДМИОТ ДЕН:

Трансевропска дивизија:	ted.adventist.org ;
Хрватска конференција:	www.adventisti.hr ;
Сојуз на Финските цркви:	www.adventist.fi ;
Полска унија:	adwent.pl ;
Источно-Полска конференција:	www.adwentysci.org.pl ;
Јужно-Полска конференција:	www.poludnie.adwent.pl ;
Западно-Полска конференција:	www.zaufanie.pl ;
Британска конференција:	www.adventist.uk ;
Ирска мисија:	adventist.ie ;
Северноанглиска конференција:	nec.adventist.uk ;
Шкотска мисија:	adventist.scot ;
Јужноанглиска конференција:	sec.adventist.org.uk ;
Велшка мисија:	wm.adventist.uk ;
Колеџот Њуболд:	www.newbold.ac.uk .

Планирањето ќе помогне вниманието да се фокусира на светската мисија и да се зголеми седмичното мисионско дарување. Сосредоточете го своето внимание на светската мисија и зголемете ги седмичните мисионски дарувања. Побарајте од вашиот Одбор на саботната школа да ја постави целта за вашите мисионски дарувања. Поставете повисока цел од онаа што била за минатото тримесечје, поделете ја сумата на 14 делови – (12 редовни тримесечни делови и два дела за тринаесеттата сабота). Покажете го неделниот графикон на напредок кон поставената тримесечна цел. Исто така, потсетете ги верниците дека активностите на црквата во светски рамки зависат од седмичните мисионски дарови на саботната школа и дека една четвртина од дарот на 13-тата сабота ќе оди директно за проектите на Трансевропската дивизија. Дванаесеттата сабота поднесете извештај за мисионскиот дар собран во текот на тримесечјето и потсетете ги членовите на саботната школа да ги приготват своите дарови на 13-тата сабота за наредната седмица. Оваа информација за собраните средства мнозина ќе охрабрат да продолжат да ги приложуваат своите мисионски дарувања.

ТРАНСЕВРОПСКА ДИВИЗИЈА

Унии	ЦРКВИ	ГРУПИ	ЧЛЕНОВИ	ЖИТЕЛИ
Заданска	80	4	3,400	8,769,000
Балгичка	87	8	5,437	6,147,000
Бригачка	309	113	43,754	74,951,000
Данска	40	1	2,349	6,087,000
Финска	58	9	4,115	5,624,000
Унгарија	109	21	5,009	9,577,000
Холандија	59	15	6,218	17,989,000
Норвешка	59	2	4,538	5,581,000
Полска	118	33	5,995	37,565,000
Југоисточна европска	207	6	6,613	14,112,000
Шведска	32	7	2,954	10,564,000
ДОДАДЕНИ ПОЛИЊА				
Кипарски регион	3	1	147	1,005,000
Грчка мисија	11	4	455	9,935,000
Исландска конференција	6	1	512	388,000
ВКУПНО:	1,178	225	91,496	208,294,000

ПРОЕКТИ:

- 1 Обезбедување центар за поддршка SafeBridge28 во државните училишта во Англија.
- 2 Реновирање на црквата Припаз во Загреб, Хрватска.
- 3 Продвижување на првото адвентистичко основно училиште КОМПАС во Полска, во Подкова Песна.
- 4 Основање на мисионски центар за семејствата - OIKOS во Хелсинки, Финска.

